

Bjørn Pettersen

Isøken etter Sannhet

Mine opplevelser med Swami Paramananda

*

Selvbiografien til en yogi fra Vesten

Tronfjell Fredsuniversitet 2024

I søken etter Sannhet

Dette er beretningen om forfatterens egne opplevelser med et av de mest bemerkelsesverdige og unike mennesker som noen sinne har levd, men som ennå ikke er kjent i verden. Mange venter på denne boka, både i Norge og i det store utland. Forfatteren (født 1955) tilbrakte 16 år tett sammen med Swami Paramananda (1954-1999) – fra 1983 til 1999 – i India og i Norge.

Boka skildrer fra først til sist en indre søkeprosess som er relatert til de ytre omstendighetene, og som vektlegger innsikt og forståelse, idet forfatteren mottar veiledning fra sin lærervenn Swami Paramananda. Dette er Carlos Castañeda og Paramahansa Yogananda på norsk, uten peyote og mystikk, eller mirakler og berømteter. Her er det ingen fiksjon, men et usedvanlig åpent og utleverende, personlig testamentet hvor den nakne sannhet er det viktigste av alt. Unikt i norsk sammenheng.

Dette er forfatterens egen indre selvbiografi og samtidig biografi over Swami Paramananda, som med dette introduseres til lesere i den vestlige verden. Det er forfatterens håp at publikum på denne måten vil lære å kjenne en helt usedvanlig inkarnasjon i Swami Paramananda, og samtidig at søkende sjeler kan dra nytte av erfaringene fra hans egen utviklingsprosess. Mange vil måtte revurdere sine oppfatninger og sin forståelse av åndelighet og åndelige verdier etter å ha lest denne boka.

Ved siden av en usedvanlig ærlig sannhetssøken, inneholder boka mange fantastiske småhistorier, utdrag fra brevkorrespondanse, dikt, reiseskildringer, humor og vidd, som både er spennende og lettlest lesning. Svært interessante perspektiver på forholdet mellom Østen og Vesten, blir også leseren til del. Boka er spekket med et stort billedmateriale, hvor mange fotografier vises for aller første gang.

Vi blir også nærmere kjent med den indiske filosofen, professoren og dikteren Swami Sri Ananda Acharya (1881-1945), som levde i Norge i 30 år og som er gravlagt på Tronfjell i Nord-Østerdalen, samt hans visjon for et fredsuniversitet på Tron, som mange mennesker i Norge har hørt noe om gjennom årenes løp. Planen for Tronfjell Fredsuniversitet følger som vedlegg til boka.

I bokas siste del, «Utledning», blir sannhetssøkenen og erfaringene med Paramananda summert opp og konkludert, mens de åndelige begrepene blir klargjort. Denne boka har alt for veiledning og inspirasjon som en ærlig og oppriktig sannhetssøker kan ønske seg!

God fornøyelse!

Teksten på bokas bakre omslagsside.

I søken etter Sannhet

Bilde på bokas framre omslagsside.

Siste uka i juni (uke 26) i 2021 begynte utgivelsen av en spesialutgave av Tronfjellposten. Den utkom på torsdager i hver eneste uke med tilsammen hele 35 numre fram til siste uka i februar (uke 9) i 2022, og hadde samme tittel og innhold som nærværende bok.

På bakgrunn av enkelte tilbakemeldinger fra leserne, ble det gjort noen få forandringer – hovedsakelig i arrangementen av tekst, bilder, fotnoter og ordforklaringer. Samtidig ble det gjort strenge prioriteringer i billedmaterialet, samt at fonten på teksten ble redusert for å slanke det voluminøse materialet.

Resultatet har blitt nærværende bok som er blitt utgitt på Tronfjell Fredsuniversitet, slik som de fleste andre av Bjørns bøker, men som har blitt trykket og blir distribuert av Tronfjell Publications, som er Knud Larsens forlag, både på norsk og på engelsk.

Boka har et heftet omslag og har målene 155 x 230 mm. Den har 377 sider med en brødtekst i blå farge, mens titler og innholdssider har oransje farge, og alle fotnoter og billedtekster har vanlig sort. Den inneholder 125 fargebilder og 26 sort-hvitt bilder. Vekten er 710 gr. Se: <http://www.tronfjellpublications.com/books>

Boka er registrert i Bokbasen og distribueres gjennom Forlagssentralen.

Den fås i vanlig bokhandel og fra Adlibris.

Utsalgsprisen er kr. 430,-

Naturen som verdi

Av Bjørn Pettersen

(Artikkelen er tidligere publisert i den lokale nettavis «Alvdal midt i væla»)

Søndag kveld var det igjen duket for en ny fremføring av TronTalks, denne gangen i Huset Aukrust: BARE LITT TIL. En samtale om naturens verdi. Og som alltid ved TronTalks var vertskapet Glenn Erik Haugland og hans team Studio O. Det er imponerende hva Haugland & Co får til av kreativitet og aktivitet, som de deler raust med sine sambygdinge. De er utmerkede formidlere av åndskultur til det brede lag av folket. Alvdal er privilegert som får flotte arrangement på rekke og rad servert rett i fanget, ferdig tilberedt fra disse svært dyktige og handlekraftige kunstnerne i Sivildalen.

Det er også prisverdig at kveldens tema ble tatt opp og luftet på denne måten. Det er et enormt stort tema, og få, om noen ting i det hele tatt, er i dag mer aktuelle enn vårt forhold til naturen. Kvelden gikk i hovedsak med på å belyse en mulig utvidelse av lokaldemokratiet, for om mulig å bremse på videre nedbygging av naturen. Det ble også nevnt i forbifarten at penger og økonomi er den største drivkraften i denne arealnedbyggingen. Men det var ei dame som til slutt, da publikum i salen fikk anledning til å si noe, etterlyste helt andre måter å tenke på – altså nødvendigheten av å tenke helt nytt omkring denne problematikken.

Jeg vet ikke hvem den dama var, men jeg ønsker med dette lille innlegget å ta henne på ordet, og forsøke å bringe inn de tankene jeg selv har gått med i lang tid om dette emnet, og som jeg tidligere har gitt uttrykk for i flere lokale medieoppslag. Her kommer en oppsummering:

- Mennesket har som art satt seg selv utenfor naturens orden. Det har skjedd gradvis opp gjennom tidene ved landbrukskultur og byutvikling, som hører sammen. Kronen på dette verket, bokstavelig talt, har vært innførelsen av et pengesystem for handel og økonomi. Alt dette har fremmedgjort oss for naturen, og vi føler ikke lenger at vi selv er natur, men at den er forskjellig fra oss. Derfor objektiviserer vi den hele tiden, og det er ingen ekte følelse for natur eller noen egentlig respekt for den. Vi forstår ikke lenger at vi kommer fra naturen; at vår kropp består av nøyaktig de samme fem elementene som alt annet i naturen rundt oss; og at vi er fullstendig avhengig av naturen for å overleve i verden.

- Derfor trenger vi å forstå at naturen har sin egen verdi. IKKE i kroner og øre, men på den måten at na-

turen straks må å få sine Universelle Naturrettigheter, på like linje med våre universelle menneskerettigheter, samtidig med at det opprettes et embete for en naturombudsmann. Et naturpoliti er heller ikke av veien. Et viktig kriterium for å kunne bli naturpoliti, er at du IKKE må være jeger. Det er et gigantisk paradoks at 95 % av alle som arbeider med offentlig naturforvaltning i Norge, er jegere! Naturen har jo ikke en sjanse! Allerede i utgangspunktet har alt naturvernarbeid tapt, og nettopp derfor er Norge det eneste landet i hele verden som tillater jakt i sine nasjonalparker. Norge er et naturfientlig land! Alt opphold i, og bruk av, naturen, må skje på naturens egne premisser.

- Det må være hevet over enhver tvil at det overordnede hensynet til penger og økonomi, er selve drivkraften i vår hensynsløse og uvetlige holdning til naturen. Kapitalismen, med sitt innebygde krav til stadig økt vekst og profitt, og derved et stadig større forbruk, har utspilt sin rolle. Skal vi ta vare på selve livsgrunnlaget vårt – naturen – for i det hele tatt å overleve selv, blir det tvingende nødvendig med et helt nytt økonomisk system. Hva det kan bli, vet jeg ikke, men jeg vet at det er flinke folk som arbeider med dette fra flere forskjellige innfallsvinkler over hele verden. Kryptovaluta er ihvertfall ikke veien å gå, og alt som vil kreve mye strøm og ressurser bør ikke være gangbart. Det såkalt «grønne skiftet» er bare lagt opp til å tilfredsstille det kapitalistiske systemet, hvor man tenker at man skal få både i pose og sekk. Levestandarden vår (les: overforbruket vårt) må for all del ikke gå ned, så vi ødelegger glatt en masse natur for å få mer energi til å leve på en mer naturvennlig måte. Forstå det den som kan! Vi trenger ikke mer energi, vi trenger forståelse og sunn fornuft!

- Jeg har ingen tro på lokaldemokrati eller enda mer lokaldemokrati. Slikt kan kanskje fungere i større byer og tettsteder, men ikke i mindre bygder hvor alle kjenner alle, og det er en mer eller mindre kronisk inhabilitet som hersker eller burde herske i kommunestyrene. Jeg har aldri sett at lokaldemokrati har gitt fortrinn for natur i forhold til næringsinteresser. Det som alltid i noen grad har ivaretatt natur, er strenge føringer fra fylket eller fra nasjonalt hold, som igjen må forholde seg til internasjonale avtaler, som f.eks. Bernkonvensjonen eller Ramsar-konvensjonen. Hvis lokale politikere hadde fått lov til å gjøre helt som de ville, hadde det neppe vært noe natur igjen i hele Norge. Det som nå foregår av

oppmerksomhet mot, og hensynstagen til, natur i Norge og Europa, og i verden for øvrig, foregår i EU og i FN. Her i Norge er regjering og myndigheter fullstendig på viddene – de er på sikker kollisjonskurs med resten av verden. Jeg trenger bare å nevne satsing på videre oljeleting i særdeles sårbare farvann, samt mineralleting på havbunnen, i tillegg til all annen hodeløs næringsseting på bekostning av naturen på det norske fastlandet.

Naturen er alltid i harmoni med seg selv. Planeten Jorden har hatt et perfekt balansert system som har vart i mil-

lioner av år. Det har vært mange store forandringer, både plutselige eller mer kortsiktige, og de som har foregått over veldig lang tid, men naturen har til enhver tid vært i harmoni med seg selv. Nå forrykkes denne balansen bare på grunn av menneskets uvettighet, og det har aldri skjedd før på en global skala i jordklodens historie. Kunnskapen til å ta de riktige valgene har vi, men hvor er viljen? Hvor er forståelsen og den dype følelsen av naturen som vår felles mor, som nå er alvorlig skadet av sine egne barn?

Fugler som miljøindikatorer

I motsetning til de fleste pattedyr og andre virveldyr, er fugler relativt lette å observere. De aller fleste av dem er dagaktive og gjør mye av seg både ved sin flukt på vinger i luftrommet, og ved sine høye lydtringer. De har dessuten et stort artsmangfold med representanter i alle typer naturmiljøer og på alle trinn i næringskjeden, med mange spesialister.

Fuglelivet i et gitt område er derfor til enhver tid en god indikator på miljøets kvalitet og beskaffenhet i dette området, ikke minst med hensyn til menneskelige inngrep og påvirkninger.

Her et lite, tilfeldig knippe av for de fleste, godt kjente, dagaktive norske fuglearter:

Stokkand, hettemåke, rødstrupe og kjøttmeis.

Alle fotos: BP.

Tronsvangen Seter er frivilligregistrert

Tronsvangen Seter på Tronsvangen i Alvdal. Foto: BP.

Den 10. januar i år ble Tronsvangen Seter Drift AS registrert i **Frivillighetsregisteret** hos **Brønnøysundregistrene**. Dette er ikke vanlig for et aksjeselskap, men ved en forandring i vedtektene ble det mulig. Selskapets vedtekter § 3, annet og tredje ledd, viser hvorfor:

§ 3 Formål/virksomhet, anvendelse av årsoverskudd og anvendelse av formuen ved oppløsning

Selskapets overordnede formål er å stå for deler av den praktiske gjennomføringen av idéen med «Tronfjell Fredsuniversitet». Dette skal realiseres gjennom drift av Tronsvangen Seter, herunder utleie, kurs og retreat, samt også forlagsvirksomhet, museumsvirksomhet, og utprøving av økologiske prinsipper for bl.a. bolig og dyrkning.

Selskapet har ikke økonomisk formål og det skal ikke utbetales utbytte på aksjene. Årsoverskuddet skal utelukkende utdeles til frivillig virksomhet.

Ved en eventuell oppløsning av selskapet skal eventuelle gjenværende midler, etter dekning av selskapets forpliktelser, i sin helhet utdeles til frivillig virksomhet.

Imidlertid har Tronsvangen Seter i praksis alltid vært frivillig fra dag én etter overtakelsen sommeren 2015, da Knud Larsen kjøpte det fra Runar Einarsrud og hans Telekjeden AS. Alle som bor og arbeider ved Tronsvangen Seter, arbeider frivillig uten lønn eller økonomisk kompensasjon av noe slag, og har alltid gjort det etter 2015.

De som bor fast og har mulighet til det, betaler sågar en mindre månedsleie for sitt rom. Uten disse forholdene hadde det ikke vært mulig å drifte Tronsvangen Seter i dag, med den foreldete standarden den har på interiør og bygningsmasse. I overnattingsssammenheng nedgraderte vi oss også ganske tidlig fra 'hotell' til 'vandrerhjem'. Det har gjort at vi nå har en forholdsvis god standard til vandrerhjem å være.

Ved å formalisere frivilligheten på Tronsvangen Seter ønsker vi å gi et tydelig signal utad om at vi ikke er et kommersielt selskap hvor stadig økt vekst er formålet, og hvor den personlige motivasjonen er å tjene så mye penger som mulig. Vi ønsker å vise at selvpoppofrende tjeneste er det limet som binder oss sammen – ikke penger.

I forbindelse med registreringen ønsket Brønnøysundregistrene utfyllende informasjon om Tronsvangen Seter Drift AS, og etterlyste detaljerte opplysninger om

særlig to forhold. Her er svaret vi sendte Brønnøysundregistrene den 9. januar i år (og godkjenningen kom altså allerede neste dag!):

Tronsvangen Seter Drift AS

Org.nr.: 916 334 427

UTFYLLENDE INFORMASJON TIL BRØNNØYSUNDREGISTRENE

I. detaljerte opplysninger om selskapets aktiviteter

«Tronfjell Fredsuniversitet» er i prinsippet bygget opp rundt et tre-trinns kurs som kalles «Livskunst», eller «Art of Life» på engelsk: I. «Lær kroppsspråket» («overlevelsesklasse» med matvaner, livsstil, pust, bevegelse, yoga, osv.), II. «Les sinnet» («stillhetsklasse» med mental avspenning, mental konsentrasjon og mental observasjon), og III. «Kjenn ditt Selv» med fokus på de store, universelle, menneskelige spørsmålene i livet, som er felles for alle uansett tro eller livssyn: «Hver er jeg?», «Hvor kommer jeg fra?» og «Hvor går jeg hen etter at alt dette er over?». Altså et praktisk kurs med mennesket i sentrum hvor hele mennesket blir berørt, fysisk, mentalt og åndelig. Idéen med, og ellers alt omkring Tronfjell Fredsuniversitet, er publisert på www.tronuni.org, inklusiv et «Charter» som herved vedlegges.

Det holdes, og eksperimenteres med, «Livskunstkurs» på Tronsvangen Seter, hvor flere forskjellige elementer, som i framtiden vil utgjøre Fredsuniversitetet på Tron, utprøves. «Tronfjell Fredsuniversitet» er et langsiktig prosjekt som krever mye av de som skal drive og administrere det, og Tronsvangen Seter er opplæringsstedet i så måte.

Formelt drives Tronsvangen Seter i dag av Tronsvangen Seter Drift AS (916 334 427), hvor Tronfjell Fredsuniversitet Eiendom AS (995 955 393) eier 65% av aksjene og Knud Larsen eier de resterende 35% av aksjene. Det er derved et datterselskap i konsern. Men Tronfjell Fredsuniversitet Eiendom AS er et ikke-profitertende selskap, som kun ble opprettet i sin tid (2010) fordi kommune og stat ikke ville forholde seg til en stiftelse (Stiftelsen Tronfjell Fredsuniversitet) den gangen vi skulle starte med å lage reguleringsplan på Tron sammen med Alvdal kommune. I aksjeeieravtalen til dette selskapet står det klart at «Det er ikke selskapets formål å skaffe aksjeeierne økonomisk utbytte ved sin virksomhet» (pkt. 1 om selskapets formål). Se forøvrig vedlagt skjema over «Organiseringen av Tronfjell Fredsuniversitet».

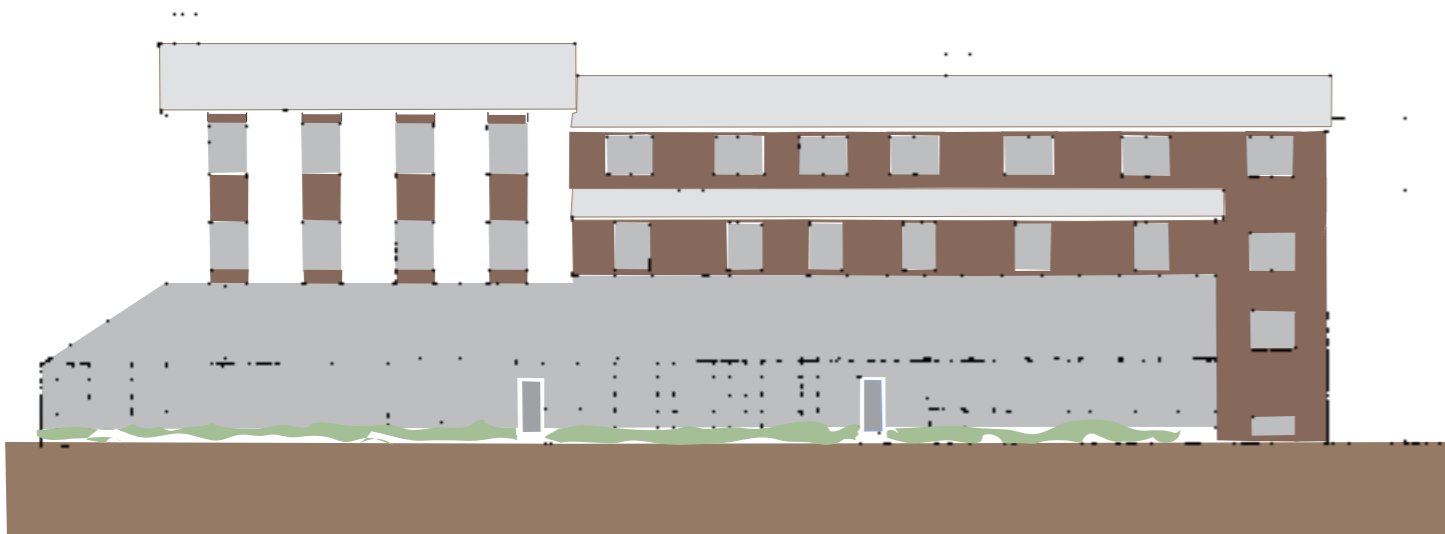
2. informasjon om hvor stor del som er frivillig (ulønnet)

Her er det korte svaret 100%. Det er absolutt ingen av de to eierne, styremedlemmene eller de faste beboerne som tar ut utbytte eller får noen form for lønn eller godtgjørelse, lån o.l. fra selskapet. Og slik har det vært siden vi tok over dette stedet sommeren 2015, noe årsregnskapene for samtlige år helt klart viser. Det er en viktig del av opplæringen og den generelle holdningen her at alle gjør selvpoppofrende tjeneste i forhold til formål og felles idealer. Alle involverte i Tronsvangen Seter arbeider frivillig og langsiktig med å realisere Tronfjell Fredsuniversitet på Tron, og vi gir gladelig all vår tid og energi til det.

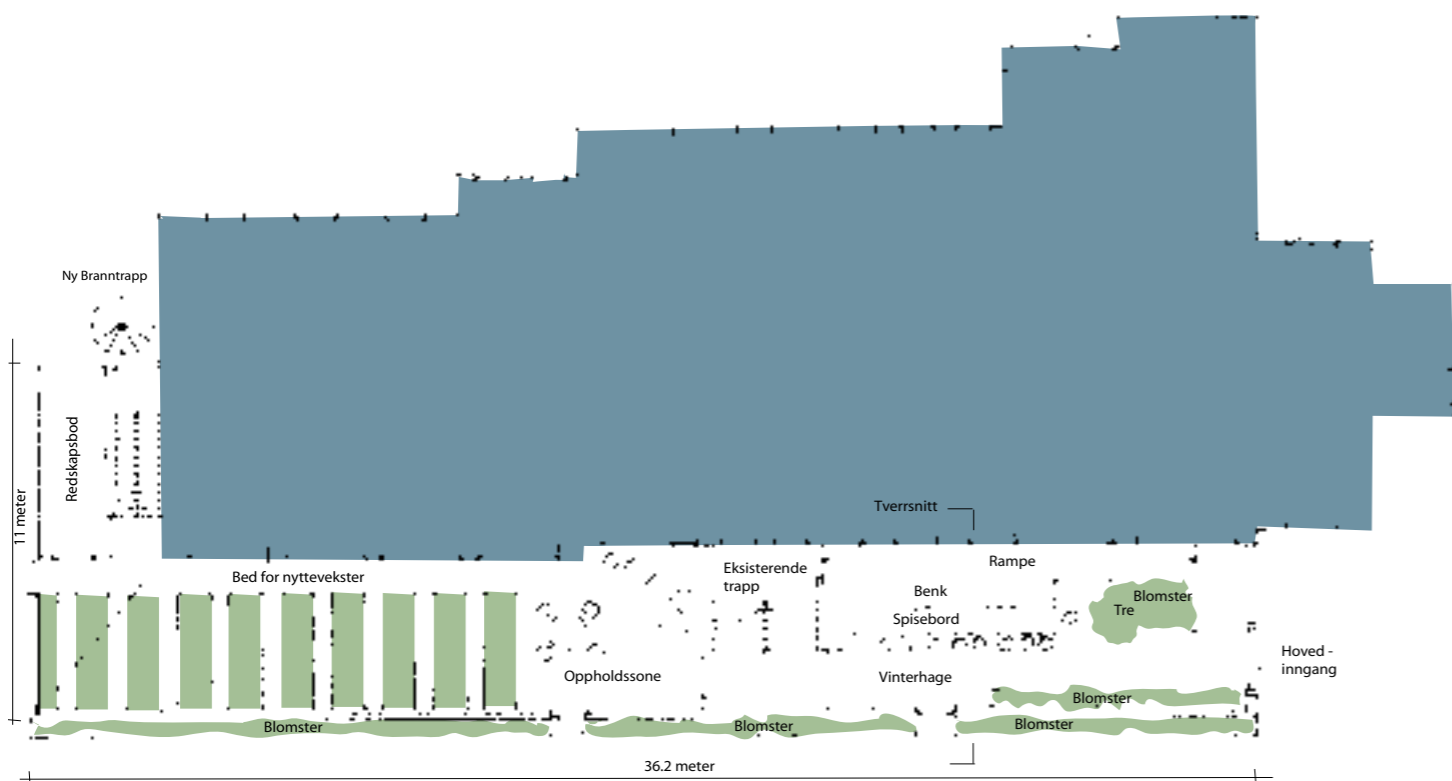
Se 2 VEDLEGG!

Nye planer for veksthus på 'Setra'

(Fortsettelse fra forrige nummer)

TRONSVANGEN SETER
Forslag til påbygg av veksthus/vinterhage
m. gjenbruk av vinduer
Fasade mot sørvest
Arkitekt MNAL Knud Larsen, Oslo, 03.05.2024

TRONSVANGEN SETER
Forslag til påbygg av veksthus/vinterhage
m. gjenbruk av vinduer
Mål i meter
Plan
Arkitekt MNAL Knud Larsen, Oslo, 03.05.2024

TILBYGG AV KOMBINERT VEKSTHUS OG VINTERHAGE PÅ TRONSVANGEN SETER

Vi ønsker å bygge et tilbygg langs hele fasaden på Tronsvangen Seter, 36,2 meter langt og 5 meter bredt, som skal være et kombinert veksthus og en vinterhage, ved bruk av gjenbruksvinduer med hovedsakelig PCB-fritt isolerglass i forskjellige størrelser.

Dette er først og fremst tenkt å dekke tre viktige funksjoner:

1. Det vil danne en buffer mot vinterkulda, og sterke vinder fra V og S-V gjennom hele året, og dermed skape et lunere innklima i store deler av bygningen. Dette vil være istedenfor dyre og arbeidskrevende utskiftninger av eksisterende vinduer, etterisoleringer av vegger, m.m. Fasaden på det gamle huset vil dessuten bli bevart på denne måten.
2. Dyrking av egen mat vil kanskje være den viktigste funksjonen, gjennom en betydelig lengre vekstsesong enn ute på friland. Dette vil utgjøre den nordlige halvdel av tilbygget.
3. En attraktiv vinterhage med bord og sitteplasser kommer i den sørlige halvdel. Her kommer også ny inngang til hele bygget i enden, slik at denne åpnes mot S-Ø. Dette vil ha sammenheng med at parkeringsplassen for biler flyttes fra foran fasaden, slik som i dag, til åpen plass øst for bygget. En HC parkeringsplass kommer rett foran inngangsdøra i enden av bygget. Og rett innenfor i glasshuset, blir det en rampe for rullestolbrukere langs veggen på eksisterende bygg.

Glasshuset skal fundamenteres ute ved en ringmur, og inne ved veggen på fundamenterte stolper. Det skal brukes kanalplast på taket, som blir noe matt og som ikke lager stort gjenskin fra sola. Byggingen blir utført av lokale snekkere. Tilbygget vil utgjøre et viktig bidrag til den generelle energiøkonomiseringen for eldre næringsbygg i det grønne skiftet.

I forrige nummer av Tronfjellposten presenterte vi våre planer for et kombinert veksthus og vinterhage på Tronsvangen Seter. Gjennom vår og forsommer etablerte vi kontakt med lokale snekkere som ville påta seg oppdraget, samt en lokal ingeniør og konsulent som påtok seg oppgaven med å sende inn byggesøknad til kommunen, siden snekkerne ikke gjorde dette selv.

Etter en forhåndskonferanse med kommunen, hvor alt virket å være «grei skuring» for vårt prosjekt, ble byggesøknaden sendt inn den 10. juni. Først tre måneder seinere, den 5. september, får vår konsulent et brev fra kommunen om at søknaden er mangelfull: Det mangler et **brannkonsept** for tiltaket.

Vi måtte derfor ut for å finne fagfolk som kunne utrede dette for oss, og den 15. september fikk vi et konkret tilbud fra Brannstrategi AS, etter at min henvendelse hadde havnet i deres søppelmappe og ikke blitt oppdaget før det var gått over en uke. Den 7. oktober fikk vi svar fra selskapet om at vårt prosjekt «ikke er løsbart innen-

for en preakseptert løsning, det vil si i henhold til byggreglene uten at det gjøres betydelige kostbare tiltak. ... En preakseptert løsning innebærer brannglass i store deler av takflaten, og dette blir svært kostbart. Dette er vår tolkning av prosjektet... vi har egentlig antatt at dette ikke utløste brannkrav, men har i dag havnet på at det hadde det gjort.»

Etter dette foreslo vår arkitekt Knud Larsen at om lag to meter av taket fra veggen til huset og utover kunne være av metall istedenfor plast. Dette forslaget ble sendt inn til Brannstrategi AS med forespørsel om det ville forandre noe for dem i forhold til brannkonseptet? Og det ville det! De ga beskjed om at de kunne utarbeide et brannkonsept hvis 1,20 meter av taket ut fra veggen hadde metallplater, så på grunnlag av dette fikk de klarsignal fra oss den 13. oktober om å utarbeide et nytt brannkonsept. Utkast til dette kom den 5. november.

Dette utkastet blir nå straks sendt til kommunen, og det er de som avgjør den videre skjebnen til prosjektet.

Besøk fra India I – Chaitali Ma

Sannyasini **Nirmukta Prana**, bedre kjent som **Chaitali Ma**, besøkte Norge mellom 2. og 30. august i år. Det var første gang hun var utenfor det indiske subkontinentet. Chaitali Ma er som kjent daglig leder og primus motor ved **Satavisha Social Welfare Society**, ved Azim Ganj, Murshidabad, i Vest-Bengal. Dette senteret lærer opp vanskeligstilte kvinner til å få et selvstendig levebrød, og ble startet i 1993, etter inspirasjon fra Swami Paramananda. Chaitali Ma har vært med helt fra begynnelsen. Det var den norske sympatiorganisasjonen **BUDEIA** som formelt inviterte henne. Her i Norge bodde hun for det meste på Tronsvangen Seter i Alvdal.

Vi leide en stor bobil og reiste til Nord-Norge i 10 dager, Chaitali Ma, Kent, Kavitha og Bjørn. Det ble den spektakulære «Kystriksveien» oppover mot Lofoten, og Europaveien i innlandet tilbake igjen. Heldigvis var det flere dager med fint vær mens hun var her.

Bilder: Det store til venstre viser Chaitali Ma ved monumentet på Flat-Tron; øverst er hun helt på toppen av Tron; øvre midten ved Svartisen sammen med Kavitha og Kent; nedre midten i Lofoten; og nederst er hun ved Tronsåfossen i Tronsvanglia i Alvdal. Alle fotos på denne og på neste side: BP.

Besøk fra India II – Dr. Chinmoy

Dr. Chinmoy Bandyopadhyay fra Kolkata i Vest-Bengal kom til Norge for første gang den 11. oktober i år. Hans besøk ble bare en kort bekjentskapsvisitt, og allerede den 20. oktober satt han på flyet tilbake til Italia, hvor han først kom fra. Han har besøkt Italia flere ganger de siste årene, og har blitt invitert av venner som har organisert seg i en forening som heter «Pranam Girls», som hjelper vanskeligstilte kvinner i India. Dr. Chinmoy har venner over hele verden, og som homøopatisk doktor har han sin pasientkrets overalt hvor han ferdes. I Norge har det vært flere klienter gjennom mange år allerede, og Tronsvangen Seter i Alvdal fungerer som et slags medisinaldepot.

Herfra sender vi ut homøopatiske medisiner til de av våre venner som har fått en resept fra Dr. Chinmoy på e-post. Det har fungert veldig greit. Nå traff han flere av sine mangeårige pasienter for første gang! Han stiller sikre diagnoser på avstand gjennom e-poster eller telefon. Men ved fysisk møte er det en opplevelse å se doktoren i arbeid – han har en helt fantastisk menneskeforståelse og intuisjon, og en helt unik holdning til sitt fag.

Bilder: Stort ovenfor er ved Storelgen i Stor-Elvdal ved RV3, også øverst små bilder. Midten nedre er sammen med Nirmal Brahmachari (også bengaler) og hans kone.

Neste nummer!

I neste utgave av Tronfjellposten vil vi følge opp dramaet med tilbygget (glasshus) på Tronsvangen Seter. Hva blir kommunens dom over prosjektet – blir det byggetillatelse, eller blir det plan B eller plan C? Og hva er egentlig plan B og plan C? Hva blir kostnadsberegningene?

Vi kommer også til å se på den overordnede organiseringen av Tronsvangen Seter i forhold til Fredsuniversitetet, med nytt styre og aksjeemisjon/kapitalforhøyelse i Tronsvangen Seter Drift AS – noe som har vært en prosess for formalisering som har pågått gjennom flere år.

Over: Solnedgangen bak Rondane den 17. februar i år, sett fra Tronsvangen Seter. Foto: BP.
Under: Solnedgangen under skydekket får hele Alvdal til å forsvinne i magisk gullstøv! Foto: BP. 03.11.2024.

Tronfjellposten - nyhetsbrevet for interesserte i etablering av Tronfjell Fredsuniversitet

Utgiver: Stiftelsen Tronfjell Fredsuniversitet
Redaktør: Bjørn Pettersen
(Stiftelsens styreleder)
Utkommer: Spontant ved behov
Utgaver: Norsk og engelsk
Priser: Gratis

Adresse: Tronsvangen Seter, 2560 Alvdal
Telefon: 909 67 904 (red.)
E-post: shanti@tronuni.org
Internett: www.tronuni.org
Org.nr: 990 106 118
Bankkonto: 1895.26.50935
Sparebanken Hedmark